

[Udenrigsministeren.]

spurgte, om Sydslesvigerne, hvis de ad Aare gør Krav om Selvbestemmelsesretten, da vil blive betragtet som Landsforrædere, dersom Retten til Afstemning ikke er sikret ved Traktat, og at det saa vil komme dem til Skade paa Liv og Gods, hvis de gør det. „Har Danmark saa ikke ledet dem ud i denne Ulykke?“, spørger det ærede Medlem. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Starcke var inde paa dette Spørgsmaal.

Jeg kan hertil svare, at vor Tilkendegivelse af vort Syn paa Sydslesvigerens Ret foreløbig er en ensidig dansk Tilkendegivelse; Sagen skal behandles af Stormagterne og af en kommende Fredskonference; om Resultatet er det for tidligt at spaa. Men der kan efter min Mening ikke rejses Sigtelse for Landsforræderi mod Sydslesvigerne for deres Holdning i Tiden mellem Tysklands Kapitulation og den endelige Afslutning af Freden.

Over for det ærede Medlem Hr. Aksel Møller kan jeg fatte mig i stor Korthed, eftersom det Indlæg, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen i Gaar gav i Debatten, kom til at forme sig som et Svar paa de Udtalelser; Hr. Aksel Møller havde fremsat. Jeg værdsætter i høj Grad det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens klare Opfattelse af min Stilling, og jeg takker det ærede Medlem ogsaa for hans Udtalelser i Gaar.

Ministeren for offentlige Arbejder (Carl Petersen): Jeg vil søge i det efterfølgende at redegøre for og svare paa de Spørgsmaal, der er rettet til Ministeriet for offentlige Arbejder.

Det ærede Medlem Hr. Axel Sneum har omtalt Isbrydningsforholdene paa Overfarten Aarhus—Samsø—Kalundborg. I den Anledning vil jeg gerne meddele følgende om den Del af Isbrydningstjenesten, der hører under Statsbanerne.

Statsbanerne raader i alt over 3 Isbrydere, hvoraf den ene, „Mjølner“, er beregnet paa Isbrydning paa Helsingør—Hälsingborg-Overfarten og maa være ved eller i Nærheden af denne Overfart i Isperioder. Den nye Isbryder „Holger Danske“ hører hjemme ved Store Bælt og har som Hovedopgave at assistere Færgerne der. Saafremt Isforholdene er saa vanskelige ved Kalundborg—Aarhus-Overfarten, at Isbryderhjælp maa kræves til Skibene der, maa man erfaringsmæssigt regne med, at Isforholdene er eller meget hurtigt kan blive mindst lige saa vanskelige ved Storebælts-Overfarten, saa „Holger Danske“ ikke kan undværes der. Denne Isbryder er i øvrigt

for dybtgaaende til at anløbe Samsø Havn. Den tredje Isbryder er den gamle Skruefærge „Fennis“. Denne kan under lettere Isforhold ved Storebælts-Overfarten afgives til at assistere Skibene ved Kalundborg—Aarhus-Overfarten, eventuelt helt overtage Sejladsen mellem Aarhus og Kalundborg med Anløb af Samsø, men er Isforholdene samtidig vanskelige i Store Bælt, stiller Forholdet sig imidlertid saaledes, at Isbryderen „Holger Danske“ maa placeres i Store Bælt paa de Steder, hvor Isforholdene er vanskeligst og Hjælpen til Færgerne ubetinget eller mest paakrævet. Denne Isbryder arbejdede saaledes i den længste Tid af Isperioden sidste Vinter i Omraadet ud for Knudshoved, og „Fennis“ maatte da samtidig placeres ud for Korsør for, naar Forholdene krævede det der, at assistere Færgerne paa den østlige Del af Ruten samt for at kunne assistere, hvis Færgen under Isgang blev sat nord eller sydefter, eventuelt stod i Fare for at komme uden for de minestrøgne Ruter. Man kan derfor kun regne med, at „Fennis“ kan tages bort fra Storebælts-Overfarten, saa længe Isforholdene er nogenlunde gunstige.

Det er Statsbanernes Opfattelse, at Storebælts-Overfarten er den ubetinget livsvigtigste Overfart mellem Landsdelene saavel for Passagerer som i ganske særlig Grad for Godstrafikken, og uden dermed at ville undervurdere Betydningen af Aarhus—Kalundborg-Overfarten mente man sidste Vinter og mener fortsat, at det i første Række til det yderste maa være Statsbanerne magtpaaliggende at opretholde Forbindelsen over Store Bælt, hvor man da ogsaa sidste Vinter — uanset de store Vanskeligheder — gennemførte Overførsel hver eneste Dag og de allerfleste Dage med flere Færgeture, altsaa med direkte Overførsel af Godsvogne, hvad der jo ikke kan ske paa Aarhus—Kalundborg-Overfarten.

Saa længe Statsbanerne kun raader over det nuværende Isbrydningsmateriel, ser man sig derfor nødsaget til at appellere til Statens Isbrydningsvæsen, for saa vidt angaar Aarhus—Kalundborg-Overfarten, paa Tider, hvor man ikke tør fjerne „Fennis“ fra Store Bælt.

Ved Bedømmelse af Forholdene i Fjor Vinter bør det have i Erindring, at ikke alene var Isforholdene overalt ganske ekstraordinært vanskelige, men samtidig led Landet under en farlig Brændselsnød, der gjorde det nødvendigt for Statens Isbrydningsvæsen i første Række at arbejde med de Skibe, der kom med Brændselstilførsler til Landet. Normalt kan man dog formentlig regne med, at der ikke vil være Vanskelig-